

תת"ע 7673/05/15 - בן סעדון בר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7673-05-15 מדינת ישראל נ' בן סעדון בר
תיק חיצוני: 90504249120

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
המבקש	בן סעדון בר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-הדין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 8.6.15, בהעדר התייצבות לדיון ההקראה אשר נקבע בעניינו, אליו זמן כדן.
2. המבקש הורשע בהעדרו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, לפיו נהג המבקש ביום 13.3.15 בשעה 01:02 בדרך עירונית (צומת קיבוץ גלויות וחיל השריון בתל-אביב) במהירות של 102 קמ"ש, זאת בעוד המהירות המרבית המותרת הינה 50 קמ"ש, ובניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה. רכבו של הנאשם בעת ביצוע העבירה צולם ע"י מערכת א'3.
3. בגזר הדין הושתו על המבקש קנס בסך של 1,500 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים ופסילה למשך 4 חודשים על תנאי לשלוש שנים.
4. לטענת המבקש, אמו, המוכרת למוסד לביטוח לאומי בעקבות תאונה, היא שקיבלה את ההזמנה, כשהזמון לא הגיע לידיה. הוא אף מצוי בעיצומו של פתיחת עסק חדש בו הושקעו כל חסכוניותיו והרכב משמש לו כלי חשוב לצורך כך ובנסיבות אלה, עתר לבטל את פסק-הדין ולזמנו ל"מועד חדש" אליו הבטיח להגיע "בכל תאריך ובכל מחיר".
5. לאחר שעינתי בבקשה, החלטתי לדחותה אף בלא צורך בקבלת עמדת ותגובת המשיבה ובהתאם לרע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל** (מיום 2.10.13) דנתי בבקשה שלא בנוכחות הצדדים ואפרט נימוקי הדחייה;

דין

6. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם.

7. המבקש בבקשתו לא טען כי ההזמנה נשלחה לכתובת שגויה, או לא נתקבלה, אלא כל שטען הוא, כי הייתה זו אמו אשר קיבלה את ההזמנה "כשהזימון לא הגיע לידי".
8. **המבקש לא תמך בקשתו בתצהיר ערוך כדין ואף לא תמך בקשתו במסמכים המלמדים על מצבה הרפואי של אמו ועל העדר כושר מנטלי או אחר אשר מנע ממנה להעביר את דבר הדואר לידי המבקש, ככל שכך אכן קרה.**
9. עיון באישור המסירה מלמד, כי דבר הדואר "נמסר למי שגר עמו בבית, ונראה שמלאו לו 18 שנים". מדובר אפוא בהמצאה כדין, כשלמבקש ניתן יומו בבית המשפט.
10. נותר כעת לבחון, האם באי ביטול פסק-הדין חרף זימונו כדין, נגרם למבקש עיוות דין.
11. בבקשתו של המבקש אין כל זכר לטענה בדבר עיוות דין אשר ייגרם לו אם לא יבוטל פסק-הדין. המבקש אף לא העלה כל טענות הגנה בבקשתו.
12. אף אם אניח, כי ישנן בידי המבקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה המיוחסת לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבקש להתייצב לדין ולטעון טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט המנוח אדמונד לוי ז"ל ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם: **"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי ... מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו..."**.
13. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבקש, אשר העז לנג דרך עירונית במהירות העולה על מהירות הכפולה מן המותר, מלמדת, כי מדובר בעונש המצוי במתחם העונש ההולם.
14. בעפ (י-ם) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (מיום 9.8.05) נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתייצבים נאשמים לדיונים בתיקי תעבורה: **"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט..."**.
15. לפיכך ובמכלול הנסיבות מעלה, לא מצאתי כי נתקיימו התנאים לביטול פסק-הדין.
16. פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 8.6.15 יוותר על כנו **אולם** אפשר, לפני משורת הדין ולנוכח נסיבותיו האישיות של המבקש כמפורט בבקשה, **דחיית מועד עונש הפסילה בפועל, כך שהמבקש יהא רשאי להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 19.7.15.**

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, בהעדר הצדדים.